

Contabilitatea produselor finite

CUPRINS

pag.

CAPITOLUL I - PREZENTAREA SOCIETĂȚII	1
1.1 Statutul Societății Comerciale “ Alison “ S.R.L.	1
1.1.1. Denumirea societății	1
1.1.2. Forma juridică a societății	1
1.1.3. Sediul societății	1
1.2. Obiectul de activitate	1
1.2.1. Activități productive – în domeniul industriei alimentare	2
1.2.2. Activități în domeniul prestărilor de servicii	2
1.2.3. Activități în domeniul activităților de import	2
1.2.4. Activități de comerț	2
1.3. Capitalul social	2
CAPITOLUL II - CONTABILITATEA PRODUSELOR FINITE	4
2.1. Produsele finite	4
2.2. Evaluarea stocurilor de produse finite	7
2.3. Metode utilizate în contabilitatea stocurilor	13
2.4. Operații contabile privind produsele finite	16
2.5. Conturi utilizate pentru evidența operațiilor cu produse finite	23
CAPITOLUL III - MONOGRAFIE CONTABILĂ	27

CAPITOLUL I

PREZENTAREA SOCIETĂȚII

1.1. Statutul Societății Comerciale “ Alison “ S.R.L.

1.1.1. Denumirea societății

1.1.2. Forma juridică a societății

1.1.3. Sediul societății

1.2. Obiectul de activitate

1.2.1. Activități productive – în domeniul industriei alimentare :

- a) fabricarea de produse lactate și băuturi răcoritoare din fructe ;
- b) obținerea de cofetărie și patiserie ;
- c) producerea de rachiuri naturale din fructe .

1.2.2. Activități în domeniul pestărilor de servicii :

- a) prestări de lucrări agricole de toate tipurile ;
- b) transport de marfă și animale vii , cu mijloace auto proprii ;
- c) intermedieri de vânzări-cumpărări de construcții și materiale de construcții , de toate tipurile , în comision .

1.2.3. Activități în domeniul activităților de import

- a) importul de produse alimentare de toate tipurile ;
- b) importul de produse agro-alimentare ;
- c) importul de produse industriale , electrice și electro-tehnice ;
- d) importul de materiale de construcție ;
- e) importul de utilaje agricole și mașini agricole ;
- f) importul de produse cosmetice ;
- g) importul de țigări , cafea , băuturi alcoolice și nealcoolice .

1.2.4. Activități de comerț

- a) comercializarea prin rețeaua de magazine proprii , atât cu ridicata cât și cu amănuntul , a produselor provenite din activitatea de import (punctul 1.2.3.) ;
- b) comercializarea prin magazinele proprii a produselor prevăzute în paragraful anterior , provenite din producția internă ;
- c) comercializarea aceluiași tipuri de produse în piețe , târguri și oboare, din țară .

1.3. Capitalul social

CAPITOLUL II

CONTABILITATEA PRODUSELOR FINITE

2.1. Produsele finite

Activitatea desfășurată de agenții economici din sfera producției materiale se concretizează în obținerea de produse finite , semifabricate , produse reziduale , lucrări și servicii . Dacă la sfârșitul perioadei de gestiune producția nu este finalizată , ea va îmbrăca forma producției neterminate sau în curs de execuție .

Actiunile circulante

Actiunile circulante sunt bunuri consumabile într-o perioadă mai scurtă de un an , fără a depăși intervalul de timp al unui ciclu de exploatare . Pentru un agent comercial , ciclul de exploatare începe din momentul cumpărării mărfurilor și se încheie în momentul vânzării acestora . Pentru activitatea productivă ciclul de exploatare începe din momentul achiziționării materiilor prime și a materialelor auxiliare , continuă cu transformarea acestora în produse finite și se încheie , din punct de vedere contabil cu înregistrarea acestor produse în documentele de stadiu în care se găsesc , actiunile circulante sunt de trei de evidență contabilă și depozitarea lor .

Actiunile circulante se caracterizează prin :

- a) au un caracter patrimonial (reprezintă drepturile și obligațiile agentului economic care le deține , asupra lor) ;
- b) au o durată scurtă de viață (timp) , deoarece pe măsura exploatării sunt încorporate în alte elemente patrimoniale destinate întrebuințării sau valorificării ;

În funcție forme :

- A) valori din exploatare ;
- B) valori realizabile pe termen scurt ;
- C) disponibilități bănești .

A) Valorile din exploatare

Valorile din exploatare sunt active circulante care au un conținut material .
Din categoria valorilor din exploatare fac parte :

- a) stocurile de materiale ;
- b) obiectele de inventar ;
- c) producția în curs de execuție ;
- d) produsele finite ;
- e) mărfurile ;
- f) ambalajele .

B) Valorile realizabile pe termen scurt

Valorile realizabile pe termen scurt sunt drepturi de creanță asupra agentului economic asupra altor agenți economici sau persoane fizice .

(**Creanța** - este un drept al unei persoane fizice sau juridice pe care îl are de primit de la o altă persoană fizică sau juridică , la un anumit termen sau după o perioadă de timp) .

Valorile realizabile pe termen scurt cuprind următoarele elemente:

- a) clienți ;
- b) efecte comerciale de primit ;
- c) valori mobiliare de plasament ;
- d) decontări cu acționarii sau asociații ;
- e) debitori diverși .

C) Disponibilitățile bănești

Disponibilitățile bănești ale agentului economic reprezintă toate mijloacele bănești aflate în posesia acestuia , la un moment dat .

Mijloacele bănești ale agentului economic apar în ultima fază a ciclului de exploatare , adică în urma încasării contravalorii produselor sau mărfurilor vândute , a lucrărilor executate sau a serviciilor prestate . Între încasări și plăți trebuie să existe un echilibru permanent . partea din mijloacele bănești făcută disponibilă în urma încasărilor și plăților reprezintă trezoreria agentului economic .

Formele pe care le îmbracă disponibilitățile bănești ale agentului economic sunt :

- a) disponibilități bănești aflate în casierie – casa ;
- b) disponibil la bancă în lei și devize ;
- c) alte disponibilități bănești (carnetele CEC , chitanțe de achitat , etc.) .

Produsele finite

Produsele finite sunt acele bunuri materiale care au parcurs în întregime fazele procesului de fabricație și nu mai necesită prelucrări ulterioare , în cadrul unității patrimoniale , fiind considerate corespunzătoare din punct de vedere calitativ . Ele pot fi depozitate în vederea livrării ulterioare sau pot fi expediate direct clienților .

Reflectarea în contabilitate a mișcării produselor finite se ține cu ajutorul conturilor din grupa **34 “ Produse “** . Deoarece procesul de producție determină la un moment dat și apariția de semifabricate și produse reziduale , grupa **34 “ Produse “** se desfășoară pe mai multe conturi sintetice de gradul I și anume :

- **341 “ Semifabricate “**
- **345 “ Produse finite “**
- **346 “ Produse reziduale “**
- **348 “ Diferențe de preț la produse “** .

Produsele se obțin și se predau la magazia de produse finite , în cursul lunii . Pentru luarea lor în evidență se folosesc costurile planificate sau antecalulate . La sfârșitul lunii , după determinarea costului efectiv al producției realizate se face compararea acestuia cu costul planificat .

Diferențele care apar în urma acestei comparații sunt diferențe de preț la produse . Ele pot fi favorabile , când prețul efectiv este mai mic decât prețul planificat , caz în care înregistrarea diferenței se face în roșu sau pot fi nefavorabile , când prețul efectiv este mai mare decât prețul planificat , caz în care înregistrarea se face în negru .

Înregistrarea acestor diferențe are drept scop aducerea costurilor planificate (folosite în cursul lunii) , la nivelul costurilor efective . Din acest motiv contul **348 “ Diferențe de preț la produse “** este un cont rectificativ al valorii de înregistrare a produselor finite .

Conturile din grupa **34 “ Produse “** au funcția contabilă de activ , sunt conturi de bilanț și au rolul de a furniza informații de reflectare și control gestionar, privind situația și mișcarea stocurilor de produse .

Contul **345 “ Produse finite “** se debitează cu prețul de înregistrare al produselor finite intrate în gestiune , inclusiv plusurile constatate la inventariere . Se creditează cu prețul de înregistrare al produselor finite ieșite din gestiune spre vânzare sau spre altă destinație . Soldul debitor reprezintă prețul de înregistrare al produselor finite existente în stoc .

Conturile **341 “ Semifabricate “** și **346 “ Produse reziduale “** funcționează după același reguli ca și contul **345 “ Produse finite “** , ținând însă evidența semifabricatelor și respectiv a produselor reziduale .

Evaluarea și înregistrarea în contabilitate a stocurilor de produse se face la costuri de producție efective sau la prețuri prestabilite (standard) .

În cazul în care se utilizează prețuri prestabilite pentru înregistrarea produselor , diferențele dintre prețurile prestabilite (standard) și costurile de producție efective , calculate la sfârșitul lunii , se vor înregistra distinct într-un cont de diferențe de preț și anume contul **348 “Diferențe de preț la produse“** . Acesta este un cont rectificativ al valorii de înregistrare a produselor . Se debitează cu diferențele în plus sau în minus aferente produselor ieșite din gestiune , în roșu sau

în negru , după caz . Soldul contului reprezintă diferențele de preț aferente produselor existente în stoc .

2.2. Evaluarea stocurilor de produse finite

Intrarea stocurilor de produse finite

La intrarea în patrimoniu , stocurile de produse finite se evaluează la cost de producție efectiv .

Costul de producție al unui bun cuprinde : costul de achiziție al materiilor prime și al materiilor consumate , celelalte cheltuieli directe de producție , precum și cota cheltuielilor indirecte de producție , determinate rațional cafiind legate de fabricarea acestuia .

Ieșirea stocurilor de produse finite

A) Evaluarea la cost de producție efectiv

Spre deosebire de intrările de stocuri , la evaluarea ieșirilor de stocuri apar însă dificultăți , deoarece aceste stocuri provin din intrări diferite , ale căror prețuri pot varia . Metodele utilizate în acest scop sunt diferite și conduc , fiecare , la rezultate diferite .

Se practică mai frecvent trei metode de evaluare a ieșirilor de stocuri și anume :

1) Metoda FIFO (first in , first out – primul intrat , primul ieșit

Conform acestei metode , stocurile ieșite se evaluează la costul de achiziție sau de producție al primei intrări sau al primului lot . Pe măsura epuizării lotului , bunurile ieșite din gestiune se evaluează la costul de achiziție sau de producție al următorului lot , în ordine cronologică .

Această metodă prezintă dezavantajul că , în perioada de inflație , conduce la un profit brut mai mare și la o valoare de inventar finală mai ridicată . De aici rezultă că întreprinderea va plăti fiscului impozite mai ridicate.

(Tabelul nr. 1)

2) Metoda LIFO (last in , first out – ultimul intrat , primul ieșit

Această metodă presupune evaluarea bunurilor ieșite la costul de producție sau de achiziție al ultimei intrări . Stocurile ieșite se consideră ca aparținând ultimului lot intrat în depozit și vor fi evaluate la costul acestuia . În continuare ieșirile de bunuri se consideră ca aparținând lotului precedent .

Prin folosirea acestei metode se ajunge la o apropiere a costurilor celor mai recente operații la rezultatele perioadei . Metoda LIFO prezintă dezavantajul că în perioada de inflație duce la o diminuare a profitului net de exploatare .

(Tabelul nr. 2)

3) Metoda costului mediu ponderat –CMP

Această metodă presupune evaluarea bunurilor ieșite la un cost mediu ponderat , stabilit astfel :

$$\text{CMP} = \frac{V_{Si} + V_I}{C_{Si} + C_I} ;$$

unde : V_{Si} - valoarea stocului inițial (a ultimului stoc) ;

V_I - valoarea intrării ;

C_{Si} - cantitatea din stocul inițial (ultimul stoc) ;

C_I - cantitatea intrată .

Metoda costului mediu ponderat este o metodă mai apropiată de realitate, dar greoaie , necesitând multe calcule .

(Tabelul nr5)

B) Evaluarea la cost de producție prestabilit (standard)

Evaluarea și înregistrarea în contabilitate a produselor finite (a materiilor prime , a mărfurilor , precum și a altor bunuri de natura stocurilor) se poate face și la prețuri standard (prestabilite) pe baza prețurilor medii ale produselor respective , denumite prețuri de înregistrare , cu condiția evidențierii distincte a diferențelor de preț față de costul de achiziție sau costul de producție , după caz .

Diferențele de preț astfel stabilite , la intrarea bunurilor respective în patrimoniu , se înregistrează proporțional , atât asupra valorii bunurilor ieșite , cât și asupra stocurilor .

Prețurile standard folosite pentru înregistrarea în contabilitate a a bunurilor de natura celor prevăzute la primul aliniat , este necesar să fie actualizate periodic ,de regulă cel puțin o dată pe an , în funcție de evoluția prețurilor , precum și de alți factori .

În cazul în care evaluarea bunurilor materiale se face la prețuri standard (prestabilite) , conform aliniatului precedent diferențele stabilite între prețul de înregistrare și costul de achiziție , respectiv costul de producție efectiv , se înregistrează distinct în contabilitate .

Repartizarea diferențelor de preț asupra valorii bunurilor ieșite și asupra stocurilor se efectuează cu ajutorul unui coeficient de repartizare a acestor diferențe de preț , care se calculează astfel :

$$\text{Coeficientul de repartizare (K)} = \frac{\text{Soldul inițial al diferențelor de preț} + \text{Diferențele de preț aferente intrărilor în cursul perioadei cumulat de la începutul anului}}{\text{Soldul inițial al stocurilor la preț de înregistrare} + \text{Valoarea intrărilor în cursul perioadei cumulat de la începutul anului}}$$

Acest coeficient se înmulțește cu valoarea bunurilor ieșite din gestiune la preț de înregistrare , iar suma rezultată se înregistrează în conturile corespunzătoare în care au fost înregistrate bunurile ieșite .

Coeficienții de repartizare a diferențelor de preț pot fi calculați la nivelul conturilor sintetice de gradul întâi și doi , prevăzute în planul general de conturi , pe grupe sau categorii de stocuri .

La finele perioadei , soldurile conturilor de diferențe se cumulează cu soldurile conturilor de stocuri , la preț de înregistrare , astfel încât aceste conturi să reflecte valoarea stocurilor la cost de achiziție , respectiv de producție , după caz .

2.3 Metode utilizate în contabilitatea stocurilor

Unitățile patrimoniale pot să-și organizeze contabilitatea stocurilor utilizând fie metoda inventarului permanent , fie metoda inventarului intermitent .

A) Metoda inventarului permanent

Metoda inventarului permanent în contabilitate presupune că în conturile de stocuri se înregistrează toate operațiile de intrare a stocurilor (cantitativ și valoric) evaluate la preț de achiziție , cost de producție , preț standard (prestabilit) sau preț de factură , după caz .

De asemenea se înregistrează în conturile de stocuri fiecare ieșire din stoc , atât valoric cât și cantitativ , ceea ce permite stabilirea și cunoașterea în orice moment a stocurilor .

Conform normelor contabile din țara noastră , în condițiile utilizării inventarului permanent , unitățile patrimoniale își pot organiza contabilitatea analitică a stocurilor după specificul activității și necesitățile proprii .

Se disting mai multe metode de evidență operativă și anume :

1) Metoda operativ – contabilă (pe solduri)

În acest caz , la locul de depozitare se ține evidența operativă a stocurilor de bunuri materiale , pe categorii , iar la contabilitate se ține evidența valorică pe gestiuni , iar în cadrul gestiunilor și concordanței înregistrărilor din evidența depozitelor cu cele din contabilitate se face lunar pri evaluarea stocurilor cantitative trasme din fișele de magazie în registrul stocurilor .

2) Metoda cantitativ valorică (pe fișe de cont analitic)

În cazul utilizării acestei metode , la locul de depozitare se ține eviden pe categorii de bunuri ,iar în contabilitate se ține o evidență cantitativ valorică.

Verificarea exactității și concordanței înregistrărilor în eviden.a depozitelor cu cele din contabilitate se face prin punctajul perioadei dintre cantitățile înregistrate în fișele de magazie cu cele din fișele de cont analitic din contabilitate .

3) Metoda global - valorică

Această metodă constă în ținerea evidenței numai valoric , atât la nivelul gestiunii cât și în contabilitate . Și în acest caz , periodic , se face controlul concordanței înregistrărilor din evidența gestiunii , cu cele din contabilitate .

Prezenterea detaliată a acestor metode de evidență operativă și analitică a stocurilor se face în cadrul contabilități de gestiune . În cazul utilizării inventarului permanent conturilede stocuri se debitează , în cursul exercițiului financiar , cu intrările de bunuri prin creditul conturilor care indică sursa de procurare a bunurilor și se creditează cu ieșirile de stoc , aferente perioadei de gestiune respective .

La sfârșitul exercițiului financiar soldurile conturilor de stocuri sunt comparate cu soldurile stocurile factice stabilite prin inventariere . Dacă există diferențe (plusuri sau minusuri la inventar) acestea se vor regulariza , aducându-se stocurile la nivelul lor real .

2) Metoda inventarului intermitent

Normele contabile din țara noastră permit unităților patrimoniale mici și mijlocii să utilizeze metoda inventarului intermitent . Această metodă presupune stabilirea ieșirilor și deci înregistrarea lor în contabilitate pe baza inventarierii stocurilor la finele fiecărei luni . În acest caz ieșirile se determină ca diferență între valoarea stocurilor inițiale plus valoarea intrărilor , pe de o parte și valoarea stocurilor finale stabilite prininventariere , pe de altă parte .

Relația de calcul a ieșirilor ar putea fi următoarea :

$$E = S_i + I - S_f$$

unde : **E** – valoarea ieșirilor ;

S_i – valoarea stocurilor inițiale ;

I - valoarea intrărilor din perioada respectivă ;

S_f– valoarea stocurilor finale stabilite prin inventariere .

În cazul utilizării acestei metode s-a renunțat la utilizarea în cursul lunii a conturilor de stocuri pentru evidența intrărilor și respectiv a recalculării stocurilor scriptice pentru fiecare intrare .

Prin urmare conturile de stocuri se utilizează numai la începutul și sfârșitul lunii .

În timpul lunii intrările de stocuri de materii prime și materiale , obiecte de inventar , animale și mărfuri sunt contabilizate direct în conturile de cheltuieli corespunzătoare , la cost de achiziție , preț de factură sau preț standard (prestabilit) , după caz .

La sfârșitul fiecărei luni , se stabilesc stocurile finale prin inventariere și se înregistrează în conturile de stocuri concomitente cu micșorarea cheltuielilor . Aceste stocuri finale vor deveni stocuri inițiale pentru luna următoare și ele se cor anula prin includerea lor pe cheltuieli la începutul lunii următoare .

În cazul utilizării inventarului intermitent , pentru stocurile provenite din producția proprie , la începutul fiecărei luni se anulează stocul inițial concomitent cu micșorarea veniturilor din producția stocată .

2.4. OPERAȚII CONTABILE PRIVIND PRODUSELE FINITE

I. Operații privind intrarea și ieșirea din gestiune a produselor a produselor finite , în cazul utilizării inventarului permanent

În cazul utilizării inventarului permanent , toate operațiile privind intrarea de produse finite se înregistrează la costuri de producție efective sau la prețuri standard (prestabilite) , în debitul contului **345 “ Produse finite “** și toate operațiile de ieșire din gestiune a produselor finite se vor înregistra în creditul contului **345 “ Produse finite “** , la costuri de producție efective sau standard (prestabilite) .

A) Înregistrarea în contabilitate a produselor finite , în cazul utilizării costurilor de producție efective

Această variantă este utilizată mai rar , deoarece presupune cunoașterea costurilor de producție efective a produselor lor , în timpul lunii , în momentul obținerii lor .

Exemplu : Se obțin produse finite din producția proprie , costul de producție – 1.400.000 lei .

1) Înregistrarea intrării produse lor finite în gestiune se face astfel :

345 “ Produse finite “ = 711 “ Venituri din producția stocată “	1.400.000
-----x-----	

2) Vânzarea de produse finite , în cursul lunii ; preț de vânzare –1.200.000 , T.V.A.- 22% , costul de producție efectiv al produselor vândute este de 1.000.000 lei .

411 "Clienți" = %		<u>1.464.000</u>
701 "Venituri din vânzări de produse finite"	1.200.000	
4427 "T.V.A. colectat"		264.000
-----x-----		

3) Concomitent se face descărcarea gestiunii pentru produsele finite vândute :

411 "Venituri din producția = 345 "Produse finite stocată"	1.000.000
-----x-----	

3) Plusurile de produse finite , constatate la inventariere se înregistrează astfel :

345 "Produse finite" = 711 "Venituri din producția stocată"
-----x-----

4) Minusurile de produse finite constatate la inventariere se înregistrează astfel :

711 "Venituri din producția = 345 "Produse finite stocată"
-----x-----

Dacă se dorește să se elimine influența acestei operații asupra rulajului contului 711 " Venituri din producția stocată " înregistrarea minusurilor de produse finite , constatate la inventariere , se poate face în roșu, astfel :

345 "Produse finite" = 711 "Venituri din producția stocată"	<input type="text"/>
-----x-----	

5) Înregistrarea produselor finite distruse de calamități naturale se face astfel :

671 "Cheltuieli excepționale = 345 "Produse finite din operațiuni de gestiune"
-----x-----

6) Produsele finite vândute prin magazinele proprii se vor transfera la mărfuri și vor fi vândute ca atare . Înregistrarea se face astfel :

371 "Mărfuri" = 345 "Produse finite"
-----x-----

B) Înregistrarea în contabilitate a produselor finite , în cazul utilizării prețurilor prestabilite (standard)

De regulă , costurile de producție efective se determină la sfârșitul lunii ; deci pentru produsele finite obținute în cursul lunii nu se cunoaște costul de producție efectiv în momentul obținerii lor în procesul de producție . Ca urmare este necesară înregistrarea lor la costuri prestabilite (standard) .

La sfârșitul lunii se vor calcula diferențele dintre stocurile de producție efective și prețurile prestabilite (standard) , care se vor înregistra în conturile de diferențe .

Exemplu :

La începutul lunii , soldul contului 345 “ Produse finite “ este de 80.000 lei , iar soldul contului 348 “ Diferențe de preț la produse “ este de 10.000 lei, diferență favorabilă , deci în minus .

1) În cursul lunii se obțin produse finite (1.000 bucăți) ; preț prestabilit (standard) 800 lei / buc. , care se vor înregistra astfel :

345 “ Produse finite “ = “ Venituri din producția stocată “	800.000
-----x-----	

2) Se vând , în cursul lunii , 600 bucăți ; preț de vânzare – 900 lei / buc., T.V.A. 22% . Se va înregistra astfel :

411 “ Clienți “ = %	<u>658.800</u>
701 “ Venituri din vânzarea produselor finite “	540.000
4427 “ T.V.A. colectat “	118.800
-----x-----	

3) Concomitent se înregistrează și scăderea din gestiune a produselor vândute , prețul prestabilit fiind de 80 lei / buc. :

711 “ Venituri din producția = 345 “ Produse finite “ stocată “	480.000
-----x-----	

4) La sfârșitul lunii se calculează costul de producție efectiv al produselor finite obținute în cursul lunii , care este de 720 lei / buc. și se înregistrează diferențele de preț , astfel :

348 “ Diferențe de preț la produse “ = 711 “ Venituri din producția stocată “	80.000
-----x-----	

Situația în conturi se prezintă astfel :

D	345	C
$S_i = 80.000$		
800.000		480.000
$R_D = 800.000$		$R_C = 480.000$
$T_{SD} = 880.000$		$T_{SC} = 480.000$
$S_{fD} = 500.000$		

D	348	C
$S_i = 10.000$		
80.000		48.960
$R_D = 80.000$		$R_C = 48.960$
$T_{SD} = 90.000$		$T_{SC} = 48.960$
$S_{fD} = 41.040$		

Calculul diferențelor de preț aferente produselor finite vândute se face cu ajutorul unui coeficient de repartizare (K), calculat astfel :

$$\text{Coeficientul de repartizare (K)} = \frac{10.000 + 80.000}{80.000 + 800.000} = \frac{90.000}{880.000} = 0,102$$

$$480.000 \times 0,102 = 48.960$$

5) Înregistrarea diferențelor de preț aferente produselor finite vândute se face astfel :

711 “ Venituri din producția stocată “	=	348 “ Diferențe de preț la produse “	<table border="1"><tr><td>48.960</td></tr></table>	48.960
48.960				
-----x-----				

6) Plusurile de produse finite constatate la inventariere se vor înregistra la prețuri prestabilite , astfel :

345 “ Produse finite “	=	711 “ Venituri din producția stocată “	
-----x-----			

7) Concomitent se înregistrează diferențele în roșu sau în negru :

348 “ Diferențe de preț la produse “	=	711 “ Venituri din producția stocată “	
-----x-----			

8) Minusurile de produse finite constatate la inventariere se vor înregistra la preț standard , astfel :

711 “ Venituri din producția stocată “	=	345 “ Produse finite “	
-----x-----			

Pentru a nu se denatura rulajul , înregistrarea în roșu a acestor minusuri se va face astfel :

345 “ Produse finite “	=	711 “ Venituri din producția stocată “	<table border="1"><tr><td></td></tr></table>	
-----x-----				

9) Concomitent se vor înregistra diferențele aferente minusurilor constatate la inventariere , în roșu sau în negru :

711 “ Venituri din producția stocată “	=	348 “ Diferențe de preț la produse “	
-----x-----			

10) Dacă produsele finite se vând prin magazinele proprii de desfacere atunci se face transferul produselor finite la mărfuri , înregistrându-se astfel :

371 “ Mărfuri “	=	345 “ Produse finite “	
-----x-----			

11) Pentru diferențele de preț aferente avestora se face înregistrarea (în roșu sau în negru) astfel :

711 “ Venituri din	=	348 “ Diferențe de preț	
--------------------	---	-------------------------	--

producția stocată “ la produse “
-----x-----

12) Produsele finite distruse de calamități sunt considerate cheltuieli excepționale și ele se înregistrează astfel :

671 “ Cheltuieli excepționale = 345 “ Produse finite “
 din operații de gestiune “
-----x-----

13) Concomitent se înregistrează diferențele aferente acestei producții , în roșu sau în negru , după caz , astfel :

711 “ Venituri din = 348 “ Diferențe de preț
 roducția stocată “ la produse “
-----x-----

II. Operații privind evidența produselor finite în cazul utilizării inventarului intermitent

În cazul utilizării inventarului intermitent se schimbă funcția conturilor de stocuri , acestea funcționând doar la începutul și sfârșitul lunii . Dacă conturile de produse prezintă sold la începutul exercițiului financiar , se consideră că aceste produse existente în stoc sunt destinate vânzării în această lună și se înregistrează destocarea sau ieșirea din gestiune , prin următoarea formulă contabilă :

711 “ Venituri din = 345 “ Produse finite “
 producția stocată “
-----x-----

În urma acestei înregistrări , conturile de produse finite se închid .

În timpul lunii , obținerea de produse finite nu se înregistrează în conturile de produse finite , considerându-se că acestea sunt destinate vânzării în această perioadă de gestiune (lună) , nu stocării . La sfârșitul lunii se stabilește , prin inventariere , stocul de produse finite existente în depozit ,care se va înregistra în conturile de produse finite astfel :

345 “ Produse finite “ = 711 “ Venituri din
 producția stocată “
-----x-----

Evaluarea și înregistrarea stocului de produse la finele lunii se va face la costuri de producție efective .

Reluând exemplul tratat în cazul inventarului permanent , vom face paralel , înregistrările în cazul utilizării inventarului intermitent .

Exemplu :

Stocul , la începutul exercițiului financiar este evaluat la cost de producție efectiv .

D	345	C
$S_i = 70.000$		
		70.000
$R_D = 0$		$R_C = 70.000$
$T_{SD} = 70.000$		$T_{SC} = 70.000$
$S_{fD} = 0$	///	

1) Considerând că acestea sunt destinate vânzării se va face destocarea lor :
711 " Venituri din = 345 " Produse finite "
 " producția stocată "

-----X-----

2) În timpul exercițiului financiar nu se înregistrează obținerea de produse , ci numai vânzarea lor , astfel :

- se vor vinde 600 de bucăți , la un preț de vânzare de 900 lei / buc. T.V.A. 22% .

411 " Clienți " = %	658.800
701 " Venituri din	540.000
vânzarea de produse "	
4427 " T.V.A. colectat "	118.800

-----X-----

3) La finele exercițiului financiar se face inventarierea , stabilindu-se stocul final de 510 bucăți , care se va înregistra în conturile de produse , evaluat la costul de producție :

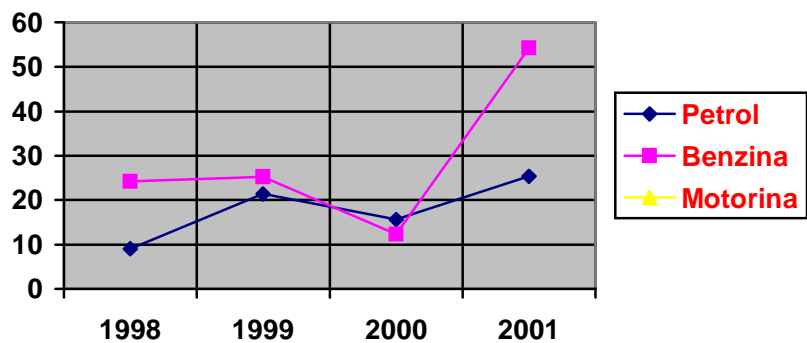
345 " Produse finite " = 711 " Venituri din 658.800
 " producția stocată "

-----X-----

2.5. Conturi utilizate pentru evidența operațiilor cu produse finite

1) Contul 345 “ Produse finite “

PRODUSE

PRODUSE

